Lietas arhīva Nr. A42-00119-20/21
ECLI:LV:ADRJRIT:2020:0306.A420260818.4.S

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2020.gada 6.martā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Petrovska,

piedaloties SIA „AGROWEST GRAIN" pārstāvim /pers. A/ un pilnvarotajai pārstāvei /pers. B/,
atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pilnvarotajiem pārstāvjiem /pers. C/ un /pers. D/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pamatojoties uz SIA „AGROWEST GRAIN" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2018.gada 7.augusta lēmuma Nr.30.2-22.13/3509 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – dienests) Nodokļu kontroles pārvalde veica pieteicējas SIA „AGROWEST GRAIN" pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk - PVN) auditu par periodu no 2016.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 30.jūnijam un uzņēmumu ienākuma nodokļa (turpmāk - UIN) auditu par 2016.gadu.

Pamatojoties uz audita rezultātiem, dienests 2018.gada 18.aprīlī pieņēma sākotnējo lēmumu Nr.30.2-23.33.1/15858, ar kuru 2016.gada peļņas vai zaudējumu aprēķinā par 22 506 *euro* (noapaļojot 22505,50 *euro*) samazināja pieteicējas deklarētās pārdotās produkcijas ražošanas izmaksas, veica korekcijas sabiedrības UIN deklarācijā, palielinot apliekamo ienākumu par 22 506 *euro* un noteica papildu nomaksai budžetā UIN 3376 *euro* (15 % no 22 506 *euro*), soda naudu 1012,80 *euro* un nokavējuma naudu 101,28 *euro*.

Ņemot vērā likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta septītās daļas nosacījumus, pieteicējai pēc pārbaudes saskaņā ar minētā likuma 32.panta piekto daļu uzliktā soda nauda nomaksai budžetā noteikta 50 % apmērā no aprēķinātās – attiecīgi 506,40 *euro* apmērā.

Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, pieteicēja to apstrīdēja dienesta ģenerāldirektoram, kas ar 2018.gada 7.augusta lēmumu Nr.30.2-22.13/3509 sākotnējo lēmumu atstāja negrozītu.

Lēmums pamatots ar to, ka pieteicēja grāmatvedībā ir reģistrējusi dokumentus par faktiski nenotikušiem darījumiem ar Polijas uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o*, bet Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o* vārdā noformēto rēķinu nevar atzīt par grāmatvedības attaisnojuma dokumentu likuma „Par grāmatvedību" 2. un 7.panta izpratnē.

[2] Nepiekrītot dienesta lēmumam, pieteicēja vērsās ar pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, norādot turpmāk minētos argumentus.

Lēmuma pamatojums neatbilst materiālo tiesību normām un tiesu atziņām, tā pamatojums neattaisno pieteicējai uzlikto pienākumu, jo lēmumā norādītie apstākļi nav uzskatāmi par objektīviem pierādījumiem.

Pieteicējas ieskatā auditoru secinājumi ir aplami, jo pieteicēja nezina iemeslus, kāpēc Polijas uzņēmums *Eurosit Sp.zo.o* nav iesniedzis deklarācijas par oktobri - decembri un kāpēc nesadarbojas ar Polijas nodokļu administrāciju. Pieteicējas rīcībā nav informācijas, par iemesliem kāpēc Polijas reģionālā prokuratūra interesējas par Polijas uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o*. Atbildības nastas pārnešana no Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o* uz pieteicēju nav ne tiesiski pamatota, ne pieļaujama.

Pirms uzsākt sadarbību ar Polijas uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o*, tika pārbaudīta persona, kas stādījās priekšā kā Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o* pilnvarotā persona, proti, */pers. E/* identitāti apliecinoši dokumenti un pilnvarojuma apjoms, saskaņā ar uzrādīto līgumu pārstāvēt Polijas uzņēmumu. Tika lūgts uzrādīt Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o* reģistrācijas dokumentus un pārbaudīta informācija par Polijas uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o*, kā reģistrētu un aktīvu Polijas PVN reģistrā reģistrētu uzņēmumu, un tikai pēc tam tika noslēgta vienošanā par sadarbību un iegādātas preces, komunikācijai tika izmantota e-pasta /elektroniskā pasta adrese/ sarakste. Sadarbība notika 2016.gada augustā, pieteicējai nebija pamata neuzticēties Polijas sadarbības partnerim, jo prece tika piegādāta atbilstošas kvalitātes un norunātajā laikā. Pieteicēja atzīst, ka nav uztaisījusi kopiju no dokumenta, kas apstiprināja */pers. E/* pārstāvības tiesības Polijas uzņēmumam *Eurosit Sp.zo.o*, tikai vēlāk pēc līguma elektroniskajā pastā tika saņemts līgums.

Pieteicēja lūdza Polijas uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o* sniegt izskaidrojumu dienesta pārmetumiem, un saņēma paskaidrojumus, ka personīgo problēmu dēļ nenotika savlaicīga komunikācija ar Polijas nodokļu administrāciju, tika atsūtīti ieskenēti dokumenti: līgums ar */pers. E/*, nomas līgums ar Lietuvas uzņēmumu „*UAB Žagares Ūkis*", personu identitāti un pilnvarojuma apjomu apliecinošie dokumenti, apstiprinājums par preču piegādi par summu 22 506 *euro* uz 2016.gada decembri, maksājuma dokumenti no Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o* par nomas maksu Lietuvas uzņēmumam „*UAB Žagares Ūkis*" un */pers. E/* attiecīgajā periodā.

Pilnvaras apjoms, kura izsniegta */pers. K/*, paredz tiesības pārstāvēt Polijas uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o* uzņēmuma interesēs komerciālajās un citās iestādēs visos jautājumos, kas saistīti ar Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o* uzņēmējdarbību, līdz ar to tiek uzskatīts, ka tā ir tiesīga arī slēgt līgumus.

Pieteicējas ieskatā dienests, zinot, ka sākotnējais lēmums satur nepietiekošu pierādījumu bāzi, turpina bez pamatotiem pierādījumiem apgalvot, ka

tieši pieteicēja piedalījusies ar UIN izkrāpšanu saistītā darbībā, kas ļoti būtiski ietekmē pieteicējas saimniecisko darbību. Dienests ar šādu rīcību pārkāpj privātpersonas tiesību ievērošanas un samērīguma principu.

Pieteicējas iesniegtie dokumenti, kas bija saņemti pa elektronisko pastu no Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o*, netika pietiekami rūpīgi izvērtēti. Secinājumi, kas tika izdarīti no dienesta amatpersonas puses ir aplami, neatbilstoši faktiskai situācijai un nav pamatoti ar pierādījumiem, jo pieteicēja nav iesaistījusies dokumentu noformēšanā par neesošiem darījumiem, izmantojot Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o* rekvizītus.

Dienesta lēmums satur dienesta rīcībā esošo informāciju par pieteicējas darījuma partneri Polijas uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o*, kura nav attiecināma uz pieteicēju un neapstiprina fiskālo priekšrocību iegūšanu, savukārt pieteicējas saimnieciskās darbības un darījumu novērtējums iztrūkst. Nav ņemta vērā konkrēto darījumu specifika un nav pamatots, kā izpaužas pieteicējas rīcība, kuru varētu raksturot kā komerciāli neraksturīgu, jo, kā norādījusi Eiropas Savienības tiesa, faktiskās ekonomiski komerciālās situācijas ņemšana vērā ir uzskatāma par pamatkritēriju kopējās nodokļu sistēmas piemērošanai. Turklāt, dienests atzina, ka Polijas nodokļu administrācija informēja, ka Polijas uzņēmums *Eurosit Sp.zo.o* deklarēja preču piegādi Latvijas nodokļu maksātājam.

Pieteicēja ievēro likuma „Par nodokļiem un nodevām" 15.pantā noteiktos nodokļu maksātāja pienākumus, savu saimniecisko darbību veic, uzskaita un nodokļus no tās aprēķina atbilstoši normatīvo aktu prasībām, un nav zinājusi un objektīvi nav varējusi zināt par jebkādiem iespējamiem pārkāpumiem cita nodokļu maksātāja darbībā.

Ievērojot pastāvošo Eiropas Kopienu tiesas judikatūru un Latvijas Republikas tiesu judikatūru, kā arī dienesta ģenerāldirektores citos nolēmumos paustās atziņas, ir jāpastāv nepārprotamiem, objektīviem pierādījumiem, lai liegtu nodokļu maksātājam priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības. Konkrētajā gadījumā audita pārbaudē tādi nav konstatēti. Auditori savā lēmumā nav norādījuši uz apsvērumiem un/vai argumentiem, kas ļautu secināt, ka konkrētajā lietā secinājumu izdarīšana par papildus maksājumu noteikšanu ir pieļaujama arī bez šādu nepārprotamu, objektīvu pierādījumu esamības.

Pieteicēja uzskata, ka nav iegūti pietiekami pierādījumi, lai apstrīdētu pārbaudāmajā periodā deklarētos darījumus ar Polijas uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o*. Nav konstatējami tādi pierādījumi, kas dotu tiesisku un objektīvu pamatu secinājumam, ka auditā apstrīdētie darījumu partnera vārdā noformētie dokumenti satur ziņas, kas nav patiesas un tajās norādīto preču apjomu pieteicējai nepiegādāja, kā arī pieteicēja zināja (vai tai vajadzēja zināt), ka ir iesaistīta ar krāpšanu saistītajās darbībās. Konkrētajā gadījumā dienesta amatpersonas nav pienācīgā kārtā izvērtējušas visus iegūtos pierādījumus, to loģiku un secību, atspoguļojumu grāmatvedības dokumentos. Dienests vērtēja tos atrauti no darījumu secības un to būtības.

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2018.gada 28.septembrī saņemtajā rakstveida paskaidrojumā dienests pieteikumu neatzīst un lūdz to noraidīt, pamatojoties uz turpmāk minētiem argumentiem.

[3.1] Izvērtējot nodokļu auditā iegūtos pierādījumus, dienests secināja, ka konkrētajā lietā konstatējamas pazīmes par darījumu ķēdēm un objektīvi pierādījumi par pieteicējas iesaistīšanos saskaņotās darbībās, kas vērstas uz formālu darījuma noformēšanu ar Polijas uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o* ar mērķi gūt fiskālas priekšrocības, samazinot budžetā maksājamos nodokļus.

Dienests ir pienācīgi novērtējis visus lietā iegūtos pierādījumus un sniedzis par tiem savu viedokli. Apstrīdētajā lēmumā dienests ir vērtējis – 2016.gada rēķinu Nr.003/081716 un noformētajam rēķinam pievienotos CMR Nr.1565995, Nr.1565996, Nr.1566000, Lietuvas un Polijas nodokļu administrācijas sniegtās atbildes, papildus dokumentus, ko pieteicēja iesniedza apstrīdēšanas iesnieguma izskatīšanas laikā, SIA „GALLO" 2017.gada 24.augusta paskaidrojumu, /pers. H/ 2018.gada 16.marta paskaidrojumu un pieteicējas 2017.gada 24.augusta paskaidrojumu.

Konkrētajā gadījumā visu izvērtēto lietas apstākļu un pierādījumu kopums norāda uz to, ka pieteicējas 2016.gada augustā deklarētais darījums ar Polijas uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o* faktiski nav noticis, t.i., rēķinā norādītā prece no Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o* nav saņemta. No minētā savukārt secināms, ka pieteicēja nevarēja nezināt par noformētā darījuma simulatīvo raksturu.

[3.2] Novērtējot pieteicējas deklarēto strīda darījuma ar Polijas uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o* saturu un tā īsto nozīmi, dienestam nerodas šaubas, ka tas noformēts ar mērķi gūt fiskālās priekšrocības, samazinot budžetā maksājamos nodokļus. Tāpat dienestam nerodas šaubas, ka pieteicēja zināja par to, kādos darījumos, ar kādu darījumu partneri un kādos nolūkos tā iesaistās, jo par to liecina pierādījumu kopums, kurš vairs nav izskaidrojams ar nejaušību.

Par to, ka pieteicēja zināja, ka piedalās dokumentu noformēšanā par faktiski neesošiem darījumiem liecina darījumu noformēšana tādā veidā, kas neļauj izsekot darījumu gaitai; pieteicējas amatpersonas, preces transportētāja un saistītā uzņēmuma SIA „GALLO" amatpersonas un darba ņēmēja (transportlīdzekļa vadītāja) vispārīgie un pretrunīgie paskaidrojumi; Polijas un Lietuvas nodokļu administrācijas informācija par pieteicējas deklarēto darījumu partneri Polijas uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o* un preces iekraušanas adresi; pieteicējas un strīda preces pārvadātāja SIA „GALLO" savstarpējā saistība likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1.panta 18.punkta „c" apakšpunkta izpratnē, kas atvieglo fiktīva darījuma noformēšanu.

Pieteicēja, reģistrējot grāmatvedības uzskaitē rēķinu par faktiski neesošu darījumu, apzinājās savas rīcības krāpniecisko raksturu un nevarēja nezināt par darījumu faktisko neesamību.

[3.2] Apstāklis, ka dienests ir izdarījis pieteicējas viedoklim pretējus secinājumus, nenozīmē, ka tie nav pamatoti. Dienests lēmumā ir aprakstījis visus apstākļus, kā arī norādījis visas tiesību normas, kas bija par pamatu tieši šādu secinājumu izdarīšanai. Arī judikatūrā ir nostiprinājusies atziņa, ja procesa dalībnieku viedoklis par lietā nepieciešamajiem pierādījumiem atšķiras, tas nevar būt par pamatu secinājumam, ka lietā nav pilnīgi, vispusīgi un objektīvi izvērtēti lietā esošie pierādījumi.

[4] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā norādītajiem argumentiem.

Tiesas sēdē dienesta pilnvarotie pārstāvji pieteikumu neatzina, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā un rakstveida paskaidrojumos norādītajiem argumentiem.

Uz tiesas sēdi tika uzaicināti un savas liecības sniedza SIA „GALLO" amatpersona /pers. I/ un darba ņēmējs /pers. H/, kā arī SIA „GALLO" bijušās amatpersonas /pers. J/ un /pers. K/.

Tiesa */pers. E/* vairākkārt izsauca uz tiesas sēdēm kā liecinieku, tomēr viņš uz tiesas sēdēm neieradās.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, noklausoties lietas dalībnieku tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus un izvērtējot tos kopsakarā ar lietas materiāliem, lietā esošajiem pierādījumiem un liecinieku liecībām, secina, ka pieteikums ir noraidāms turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[6] Pārbaudot pieteicējas deklarētā darījuma ar Polijas uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o* faktisko norisi, dienests pārbaudes gaitā secināja, ka darījums faktiski nav noticis, bet ir noformēti tikai attaisnojuma dokumenti. Tādējādi, ar pārsūdzēto lēmumu dienests 2016.gada peļņas vai zaudējumu aprēķinā par 22 506 *euro* (noapaļojot 22505,50 *euro*) samazināja pieteicējas deklarētās pārdotās produkcijas ražošanas izmaksas, kā arī atbilstoši likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 4.panta pirmās daļas nosacījumiem, veica korekcijas pieteicējas UIN deklarācijā, palielinot apliekamo ienākumu par 22

506 *euro* un noteica papildu nomaksai budžetā UIN 3376 euro (15 % no 22 506 *euro*), soda naudu 506,40 *euro* un nokavējuma naudu 101,28 *euro*.

Savukārt pieteicēja norāda, ka darījums faktiski ir noticis, ko apliecina pieteicējas iesniegtie darījuma dokumenti, kā arī veiktie maksājumi.

[7] Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likuma (spēkā no 2016.gada 1.janvāra) (turpmāk – Gada pārskatu likums) 8.panta pirmajā un otrajā daļā noteikts, ka sabiedrībai ir pienākums sagatavot gada pārskatu par katru pārskata gadu likuma „Par grāmatvedību" izpratnē un 13.panta pirmajā daļā noteikts, ka finanšu pārskatu sagatavo saprotami un atbilstoši likumam „Par grāmatvedību", šim likumam un citiem grāmatvedību un gada pārskatus reglamentējošiem normatīvajiem aktiem. Finanšu pārskatam ir jāsniedz patiess un skaidrs priekšstats par sabiedrības līdzekļiem (aktīviem), saistībām, finansiālo stāvokli un peļņu vai zaudējumiem, bet vidējas sabiedrības un lielas sabiedrības gada pārskatam - arī par naudas plūsmu.

Saskaņā ar minētā likuma 14.panta pirmās daļas 9.punktu, bilances un peļņas vai zaudējumu aprēķina posteņos summas norāda, ņemot vērā saimniecisko darījumu saturu un būtību, nevis tikai juridisko formu.

Gada pārskatu likuma 43.panta otrā daļa noteic, ka peļņas vai zaudējumu postenī „Pārdotās produkcijas ražošanas pašizmaksa, pārdoto preču vai sniegto pakalpojumu iegādes izmaksas" norāda neto apgrozījuma gūšanai pārdoto preču iegādes izmaksas un pārdotās produkcijas vai sniegto pakalpojumu ražošanas pašizmaksu.

Savukārt likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" (pārbaudāmajā taksācijas periodā spēkā esošajā redakcijā) 4.panta pirmā daļa noteica, ka nodokļa maksātāja - rezidenta un pastāvīgās pārstāvniecības - apliekamais ienākums ir saskaņā ar Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem sagatavotajā maksātāja gada pārskata peļņas vai zaudējumu aprēķinā vai saskaņā ar starptautiskajiem grāmatvedības standartiem, kas pieņemti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002.gada 19.jūlija regulu (EK) Nr.1606/2002 par starptautisko grāmatvedības standartu piemērošanu, noteiktajā peļņas vai zaudējumu aprēķinā un citu apvienoto ienākumu pārskatā uzrādītais peļņas vai zaudējumu apjoms pirms uzņēmumu ienākuma nodokļa aprēķināšanas, kas ir attiecīgi palielināts vai samazināts par to izdevumu vai izdevumu daļas summu, kuri nav tieši saistīti ar maksātāja saimniecisko darbību, un par to zaudējumu summu, kurus radījusi maksātājam piederošo vai tā lietošanā esošo sociālās infrastruktūras objektu uzturēšana. Izdevumu vai izdevumu daļas summai, kura nav tieši saistīta ar maksātāja saimniecisko darbību, un zaudējumu summai, kuru radījusi maksātājam piederošo vai tā lietošanā esošo sociālās infrastruktūras objektu uzturēšana, apliekamā ienākuma palielināšanai piemēro koeficientu 1,5. Apliekamais ienākums tiek koriģēts (grozīts) saskaņā ar šo likumu.

Saskaņā ar likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 3.panta pirmo daļu attiecībā uz rezidentiem ar nodokli apliekamais objekts ir taksācijas periodā Latvijā un ārvalstīs gūtais apliekamais ienākums. Nodoklis ir 15 procenti no šā apliekamā ienākuma.

Lai atbilstoši minētajām normām darījumu vērtību varētu iekļaut uzņēmuma ražošanas izmaksās, nepieciešams konstatēt, ka darījumi faktiski ir notikuši. Arī Senāts ir atzinis, ka uzņēmumu ienākuma nodokļa aprēķināšanā ir būtiski pārliecināties, kas ir preces piegādātājs. Tikai zinot preces piegādātāju ir iespējams pārliecināties, vai preces piegādes darījums ir noticis. Konstatējot, ka nodokļa rēķinā norādītā persona preci nav piegādājusi, ir pamats uzskatīt, ka konkrētais darījums nav noticis. Secinot, ka darījums nav noticis, jāatzīst, ka darījuma rezultātā radušās izmaksas nav saistītas ar nodokļu maksātāja saimniecisko darbību. Šādu izmaksu ietveršana peļņas vai zaudējumu aprēķinā noved pie apliekamā ienākuma samazināšanas, kā rezultātā tiek nepareizi aprēķināts uzņēmumu ienākuma nodoklis (sk. *Senāta 2012.gada 21.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-371/2012 (A42678008) 8.punktu*).

[8] Administratīvo tiesu praksē arī konsekventi ir atzīts, ka izrakstītie rēķini un pavadzīmes nav vērtējami kā pietiekami pierādījumi darījuma faktiskās esības apstiprināšanai. Ņemot vērā, ka grāmatvedības dokumentos ir iespējams iegrāmatot arī reāli nenotikušus darījumus vai darījumus, kas ir notikuši ar citu, nevis dokumentos norādīto personu, un uz šo dokumentu pamata ir iespējams nepamatoti izmantot priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības, vairākās nodokļu tiesības regulējošās normās dienestam ir uzlikts par pienākumu veikt pārbaudes, lai pārliecinātos par darījumu īstumu, un gadījumā, ja tā rīcībā ir pierādījumi par to, ka darījums reāli nav noticis, papildus aprēķināt nodokļus un uzlikt soda naudu. Līdz ar to likumdevējs ir devis tiesības dienestam, pamatojoties uz pierādījumiem, apšaubīt nodokļu maksātāja norādītos darījumus pat tad, ja ar darījuma partneri ir noslēgts līgums, darījuma partneris ir pievienotās vērtības nodokļa maksātājs, nodokļa rēķins ir izsniegts darījuma partnerim un par darījumu ir samaksāti nodokļi. Formālas darbības, piemēram, nodokļa rēķina izsniegšana un samaksa pati par sevi var neapliecināt reāli notikuša darījuma faktu (sk., piemēram, *Senāta 2015.gada 5.oktobra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-746/15 (A420529811) 7.punktu*).

Šaubu par darījuma īstumu gadījumā tā dalībniekiem, tostarp pieteicējai, ir jāspēj sniegt pilnīgu, loģisku un saprātīgu izskaidrojumu tam, kā pieteicēja, ņemot vērā parasto lietu kārtību un pieteicējas komercdarbības specifiku, izvēlējusies darījumu partnerus un kā noritējuši paši darījumi. Te iederas arī vērtējums par to, kāda rīcība, slēdzot darījumus, tostarp attiecībā uz darījuma partnera izvēli, konkrētos faktiskajos apstākļos būtu sagaidāma no pieteicējas kā rūpīga saimnieka, lai šādu darījumu varētu atzīt par ticamu, iespējamu un notikušu. Šo vērtējumu var ietekmēt darījuma raksturs, kvalitātes prasības, apjoms, unikalitāte, sarežģītība u.c. (sk. *Senāta 2016.gada 28.decembra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-1458/2016 (A420308613) 7.punktu un 2017.gada 3.janvāra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-308/2017 (A420428813) 8.punktu*).

Apstākļi, kas raksturo darījuma partnera spēju (vai gluži pretēji - nespēju) piegādāt preci, ir cieši saistīti ar to, vai darījums būs veiksmīgs. Reālā komercdarbībā komersanti pēc iespējas cenšas slēgt veiksmīgus darījumus Tādus, kuru izpildē pēc iespējas nav gaidāmi nevajadzīgi šķēršļi un sarežģījumi. Tādējādi rēķina saņēmējam būtu jāspēj loģiski un ticami pamatot, kas radīja pārliecību, ka konkrētais darījuma partneris spēj piegādāt preci un ka šim darījuma partnerim varēja uzticēties (sal. sk. *Senāta 2018.gada 8.jūnija spriedumu lietā Nr.SKA-45/2018 (A420449912)*).

Tātad, no pieteicējas sagaidāms, ka pieteicēja ar savas parastās saimnieciskās darbības skaidrojumu, darījumu priekšvēstures izklāstu, darījumu norises izklāstu un jebkādiem tai pieejamiem papildu pierādījumiem spēs novērst šaubas, kuras dienestam radušās sakarā ar darījumiem.

[9] No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka pieteicēja 2016.gada augustā grāmatvedības reģistros uzrādīja darījumu ar Polijas uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o* 22 505,50 *euro* apmērā un darījumu vērtību 2016.gada peļņas vai zaudējumu aprēķinā attiecināja uz pārdotās produkcijas ražošanas izmaksām, attiecīgi samazinot 2016.gada ar UIN apliekamo ienākumu par 22 506 *euro*.

Dienests nav apšaubījis preces - ziņņu faktisku esību, bet uzskata, ka preci nav piegādājis Polijas uzņēmums *Eurosit Sp.zo.o*, proti, darījums nav noticis ar nodokļu rēķinā norādīto personu.

Līdz ar to izskatāmajā lietā ir jānoskaidro, pirmkārt, vai zinņus ir piegādājis tieši Polijas uzņēmums *Eurosit Sp.zo.o*, otrkārt, vai pieteicēja zināja vai tai vajadzēja zināt, ka piegādes darījumi saistīti ar krāpniecību.

[10] Pieteicēja strīdus darījuma apliecināšanai dienestam ir iesniegusi Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* vārdā izrakstītu 2016.gada 17.augusta rēķinu (Invoice) par zinņu piegādi (*lietas 1.sējuma 73.-73A.lapa*) un 2016.gada 9.augustā un 10.augustā noformētas CMR attiecīgi Nr.1565995, Nr.1565996 un Nr.1566000 (*lietas 1.sējuma 74.-76.lapa*).

Atbilstoši rēķinā (Invoice) norādītajam, piegādātas 103 tonnas zinņu (cena par tonnu 218,50 *euro*, darījuma kopsumma 22 505,50 *euro*). Rēķinu atbilstoši paraksta atšifrējumam pieteicējas vārdā parakstījis - /pers. A/ (valdes loceklis no 2013.gada 5.jūnija), savukārt Polijas uzņēmuma *Eurosit*

Sp.zo.o. vārdā - */pers. E/*.

CMR kā preču piegādātājs norādīts Polijas uzņēmums *Eurosit Sp.zo.o.*, bet kā saņēmējs – pieteicēja. Preces iekraušanas vieta – /adrese a/, un preces izkraušanas adrese /adrese A/, Latvija, kravu pārvadātājs - SIA „GALLO", automobilis *Volvo Reisch*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas nummurs/, automobiļa vadītājs /pers. H/. Minētos CMR par preču saņemšanu ir parakstījis pieteicējas darba ņēmējs /pers. L/.

Dienests, pārbaudot minētā darījuma faktisko norisi, secinājis, ka darījums faktiski nav noticis, bet darījuma dokumenti noformēti formāli.

Proti, no CMR norādītās informācijas secināms, ka zirņi saņemti /adrese a/. Pieteicējas amatpersona /pers. A/ 2017.gada 24.augusta paskaidrojumā dienestam precizēja graudu elevatora adresi – */adrese A/* (*lietas 1.sējuma 78.-82.lapa*). Atbildē uz dienesta informācijas pieprasījumu Nr.VAT_LV__017400a_LT_171929N2_20170830_G__RI_R par preču (zirņu) iekraušanas adresi */adrese A/*, Lietuvas nodokļu administrācija 2017.gada 24.oktobrī dienestu informēja, ka minētajā adresē atrodas pamests un daļēji demontēts labības elevators ar graudu konteineriem un šķēra noliktava (bez cauruļvadiem, bez motoriem, bez ventilatoriem, ar demontētiem kabeļiem u.c.).

Noliktava šajā adresē pieder /pers. M/ (*/pers. M/*) un /pers. N/ (*/pers. N/*). /pers. M/ 2016.gada 23.jūnijā noslēdza līgumu ar uzņēmumu UAB *Žagarės ūkis*. Netika konstatētas pazīmes saimnieciskās darbības veikšanai elevatorā, kaltē, graudu konteinerā vai citās saimniecības ēkās, visas pieejas klāj zāle, pa teritoriju mētājas demontētās sarūsējušas elevatora metāla konstrukcijas un konteineri. Pēc *Žiuriu* ciemata vietējo iedzīvotāju teiktā elevators 2016.gadā nestrādāja, proti, graudi netika transportēti no elevatora un uz elevatoru vai citām ēkām, kaltes nestrādāja. Atbilstoši vietējo iedzīvotāju teiktajam, elevatoru un ēkas 2015.gadā izmantoja lauksaimnieks /pers. O/ (*/pers. O/ė*).

Vienlaikus Lietuvas nodokļu administrācija informē, ka 2016.gada 1.jūlijā UAB *Žagarės ūkis* noslēdza nedzīvojamo telpu un pagalma nomas līgumu Nr.DNT-16 ar Polijas uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o*. Saskaņā ar minēto līgumu Polijas uzņēmums *Eurosit Sp.zo.o*. no 2016.gada 1.jūlija līdz 2017.gada 1.jūlijam nomāja 6 graudu uzglabāšanas torņus par 500 *euro* (cenā iekļautas iekraušanas un izkraušanas izmaksas).

UAB *Žagarės ūkis* vadītāja /pers. O/ sniedza paskaidrojumu, ka kopš līguma noslēgšanas (t.i., 2016.gada 1.jūlija), Polijas uzņēmums *Eurosit Sp.zo.o.* graudu torņus nav izmantojis. Elevatora teritorija nav iežogota, netiek uzraudzīta, ienākšana/iziešana netiek pārraudzīta (*lietas 1.sējuma 106.-125.lapa*).

Tādējādi no Lietuvas nodokļu administrācijas sniegtās informācijas tiesa secina, ka Polijas uzņēmums *Eurosit Sp.zo.o.* pieteicējas iesniegtajos darījumu dokumentos (CMR) norādīto preču izsniegšanas adresi /adrese A/. no 2016.gada 1.jūlija nav izmantojis un saimniecisko darbību tajā nav veicis, proti, nav saņēmis, uzglabājis, izsniedzis preces, tostarp arī pieteicējai tās iegādātos zirņus ievērojamā apjomā, konkrētajā gadījumā - 103 tonnas. Līdz ar to tiesa atzīst, ka ir pamats apšaubīt pieteicējas iesniegtajos darījumu dokumentos norādītā darījuma faktisko esību.

[10.1] Audita sākuma sarunas protokolā 2017.gada 26.jūnijā (*lietas 1.sējuma 40.-45.lapa*) pieteicējas pārstāvji nav norādījuši Polijas uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o.* kā savu sadarbības partneri. Vienlaikus norādījuši, ka pieteicēja iepērk preces tikai no SIA „Premium Agro" un tālāk pārdod saviem klientiem. Pieteicējas darbinieks /pers. L/ pie preču iekraušanas autotransportā aizpilda pavadzīmes, ar tām autovadītājs piegādā preces klientam. Transportlīdzekļi pieder SIA „AgroWestTrade".

Pieteicēja 2017.gada 24.augustā dienestam sniedza atbildes uz dienesta amatpersonas elektroniskās deklarēšanās sistēmā (turpmāk – EDS) uzdotajiem jautājumiem (*lietas 1.sējuma 77.-82.lapa*), ka 2016.gada augustā no Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* pārstāvja */pers. E/* tika iegādāti zirņi. Pie pieteicējas noliktavas /adrese/, novietots reklāmas stends ar informāciju par graudu iepirkšanu, kurā uzrādīts pieteicējas amatpersonas /pers. A/ tālruņa numurs. Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* pārstāvis */pers. E/*, kurš bija pilnvarots pārstāvēt savu uzņēmumu, sazinājās ar pieteicējas valdes locekli un sarunāja tikšanos, lai vienotos par turpmāko sadarbību. Sākuma tikšanās notika /adrese/, tad Lietuvas elevatorā /adrese A/.

Pirms sadarbības uzsākšanas visa pieejamā informācija par Polijas uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o.* tika pārbaudīta internetā Eiropas komisijas mājas lapā.

Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* pilnvarotais pārstāvis */pers. E/* sazinājās personīgi pa telefonu ar pieteicējas amatpersonu /pers. A/ un mutiski vienojās par graudu daudzumu, veidu, termiņu, cenu un piegādes vietu. Vienojoties par cenu, tika ņemta vērā graudu cena Eiropas biržā.

Graudu transportēšana notika ar SIA „GALLO" starpniecību. Rēķins par transporta pakalpojumiem pieteicējai netika izsniegts.

Graudu iekraušana notika no elevatora adresē/adrese A/ un piegādāta uz /adrese/, ko apliecina CMR.

Pie graudu iekraušanas piedalījās Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* pārstāvis */pers. E/* un pārvadātāja SIA „GALLO" automobiļa vadītājs /pers. H/. Pie graudu izkraušanas piedalījās pieteicējas darbinieks (tirdzniecības pārstāvis) /pers. L/, kurš arī ir atbildīgs par pārvadātāju transporta kompānijas mašīnu kontroli, un iegādes un pārdošanas apjoma atbilstību.

Pēc preču iekraušanas tika parakstīts preču pavaddokuments (CMR), kurā parakstījās Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* pārstāvis */pers. E/* un SIA „GALLO" automobiļa vadītājs /pers. H/. Pēc preču saņemšanas pavaddokumentu (CMR) parakstīja pieteicējas darbinieks (tirdzniecības pārstāvis) /pers. L/.

Preču pavadzīme (Invoice) tika izrakstīta par iekrauto graudu kopējo daudzumu.

Pavadzīmes izrakstīšana un parakstīšana starp abām darījuma pusēm notika Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* graudu elevatorā /adrese A/. No Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* pavadzīmi parakstīja */pers. E/,* bet no pieteicējas puses /pers. A/.

Adresē /adrese A/, atradās Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* graudu elevators. Precīza graudu elevatora adrese: /adrese A/.

Pieteicējas valdes loceklis /pers. A/ tikās klātienē ar Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* pārstāvi */pers. E/*, kurš pēc viņu teiktā bija pilnvarots pārstāvēt savu uzņēmumu graudu elevatorā/adrese A/.

Visa informācija par preču daudzumiem, veidu, termiņu, cenu un piegādes vietu tika saskaņota mutiski.

Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* piegādāto preču izcelsme pieteicējai nav zināma. Pieteicējas rīcībā nav preču izcelsmes un kvalitātes atbilstības sertifikāta, jo nebija tādas vajadzības. Par preču kvalitāti pieteicēja pārliecinājās, kad graudi tika realizēti pie izkraušanas Rīgas ostā.

Sadarbība ar Polijas uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o.* un */pers. E/* ir izbeigta, jo nebija tālākas vajadzības sadarboties (*lietas 1.sējuma 81.-82.lapa*).

Sākotnējā lēmuma apstrīdēšanas iesniegumā pieteicēja dienestam norādīja, ka, uzsākot sadarbību ar Polijas uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o.*, tika pārbaudīti uzņēmuma pilnvarotās personas */pers. E/* identitāti apliecinošie dokumenti un pilnvarojuma apmērs saskaņā ar uzrādīto ģenerālpilnvaru pārstāvēt uzņēmumu (*lietas 1.sējuma 61.-69.lapa*), arī pieteikumā tiesai (*lietas 1.sējuma 3.-5.lapa*) pieteicēja norāda, ka pirms sadarbības uzsākšanas tika pārbaudīti personas, kas stādījās priekšā kā Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* pilnvarotā persona, identitāti apliecinoši dokumenti un pilnvarojuma apjoms.

Savukārt tiesas sēdē pieteicējas amatpersona /pers. A/ paskaidroja, ka */pers. E/* sazvanīja /pers. A/ un piedāvāja sadarbību, tika sarunāta tikšanās. /pers. A/ ar */pers. E/* tikās Vilcē, tikšanās laikā sarunāja graudu, tostarp zirņu, iepirkšanu. Uz elevatoru Žagarē brauca /pers. H/ ar SIA „GALLO" transportlīdzekli. Pieteicējas amatpersona vienlaikus ir arī SIA „GALLO" darbinieks – tehniskais direktors. Zirņi tika saņemti ar visiem dokumentiem, tie bija atbilstošā kvalitātē. Pieteicējas amatpersona ar */pers. E/* tikās arī Žagarē, tur tika noslēgts rakstveida līgums. /pers. A/ īsti neatceras, vai līgumu noslēdza Žagarē vai Vilcē, bet apgalvo, ka rakstveida līgums tika noslēgts. Ar */pers. E/* ticies vairākas reizes, kā arī tika saņemtas vairākas kravas ar preci. Kāpēc līgums nav iesniegts dienestam, /pers. A/ tiesas sēdē nevarēja paskaidrot. Pieteicējas amatpersona skaidroja, ka saņem daudz telefonu zvanus ar piedāvājumiem, parasti vienmēr ar darījumu partneriem vispirms vienojas pa telefonu, tad līgumi tiek saskaņoti izmantojot e-pastu un vēlāk

parakstīti. Ar graudu iepirkšanu un vairumtirdzniecību pieteicēja nodarbojas no 2013.gada. /pers. A/ precizēja, ka no Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* ar */pers. E/* starpniecību saņēma trīs zirņu kravas, pieteicējai nepastāvēja nekādi finansiāli riski, jo samaksa notika pēc preces saņemšanas (*lietas 2.sējuma 235.-239.lapa*).

Izvērtējot pieteicējas dienestam un tiesai sniegtos paskaidrojumus, tiesa secina, ka pieteicējas valdes loceklis sniedza vispārēju paskaidrojumu par darījuma apstākļiem, turklāt pieteicējas dienestam sniegtās atbildes, apstrīdēšanas iesniegums, pieteikums un tiesas sēdē sniegtais paskaidrojums satur pretrunīgu informāciju.

Proti, audita sākuma sarunas protokolā pieteicēja nav norādījusi Polijas uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o* kā savu darījumu partneri, no kura būtu iepirkusi preces.

Tāpat pieteicēja norādījusi, ka kravu pārvadājumus pieteicējai nodrošina SIA „AgroWest Trade", savukārt atbildēs uz dienesta amatpersonu uzdotajiem jautājumiem EDS, pieteicēja norādījusi, ka kravu pārvadājumus darījumā ar Polijas uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o* nodrošināja SIA „GALLO", bet par pakalpojumu neizrakstīja rēķinu.

Atbildēs uz dienesta amatpersonu uzdotajiem jautājumiem EDS, pieteicēja norādījusi, pieteicējas amatpersona bija arī graudu elevatorā: /adrese A/, kur tika parakstīts rēķins (Invoice), savukārt tiesas sēdē pieteicējas amatpersona apgalvoja, ka ar */pers. E/* tikās graudu elevatorā: /adrese A/, kur tika parakstīts rakstisks sadarbības līgums. Tomēr savos rakstveida paskaidrojumos pieteicēja nav norādījusi uz līguma slēgšanu ar Polijas uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o.* par konkrētu preču iepirkšanu, kā arī nav iesniegusi šādu dokumentu ne dienestam, ne arī tiesai. Tiesas sēdē ne pieteicējas valdes loceklis, ne arī pārstāve nevarēja paskaidrot, kāpēc līgums nav iesniegts dienestam, kā arī apstiprināja, ka pieteicēja ir iesniegusi visus tās rīcībā esošos dokumentus.

Pieteicēja sākotnēji paskaidroja, ka pieteicējas amatpersona /pers. A/ telefoniski vienojās ar */pers. E/* par preču veidu, daudzumu, cenu, piegādes termiņu un vietu, tomēr nesniedzot detalizētu informāciju par pasūtījumu veikšanu, saskaņošanu un preču saņemšanas organizēšanu no Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* Tāpat pieteicēja precīzi nepaskaidroja, kā tika organizēta preču transportēšana, kas transportu pasūtīja un kas aizpildīja CMR.

Tiesa atzīst par pamatotu dienesta secinājumu, ka ir apšaubāmi, ka ierastas komercprakses ietvaros pieteicēja iegādātos preces - zirņus lielos apjomos tālākai realizācijai, nenoformējot līgumu, kurā būtu atrunāti vismaz būtiskie nosacījumi: preces apjoms, cena, kvalitāte, piegādes un samaksas kārtība. Rakstveida līguma neesība norāda uz detalizēta preču pasūtījuma nepieciešamību, kas šādos apstākļos uzskatāms par būtisku konkrēto preču piegādes darījums sastāvdaļu. Tomēr arī apliecinājumus par detalizētiem preču pasūtījumiem pieteicēja iesniegt nevarēja, kā arī nevarēja sniegt loģisku skaidrojumu par preču pasūtīšanu vai */pers. E/* piedāvājumu.

Attiecībā par */pers. E/* pārstāvības tiesībām tiesa konstatē, ka sākotnēji dienestam sniegtajās atbildēs pieteicēja norāda, ka vienošanās ar Polijas uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o /pers. E/* personā notika mutiski, vēlāk pieteicējas amatpersona /pers. A/ tikās ar Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o* pārstāvi */pers. E/*, kurš apgalvoja, ka pilnvarots pārstāvēt savu uzņēmumu graudu elevatorā: /adrese A/. Tikai apstrīdēšanas iesniegumā un pieteikumā pieteicēja norāda, ka tika pārbaudīti */pers. E/* identitāti apliecinoši dokumenti un pilnvarojuma apjoms. Pieteicējas paskaidrojumos vispārīgi norādīta informācija par Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o*. pārstāvi */pers. E/*, proti, nav saprotams, kā pieteicēja pārliecinājās par */pers. E/* tiesībām pārstāvēt citas valsts - Polijas uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o.* un tā vārdā veikt darījumus Lietuvā. Lai arī pieteicēja apgalvo, ka pirms sadarbības uzsākšanas tika pārbaudīti personas, kas stādījās priekšā kā Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* pilnvarotā persona, identitāti apliecinoši dokumenti un pilnvarojuma apjoms, tomēr šādu dokumentu kopijas pieteicēja nav iesniegusi ne dienestam, ne arī tiesai.

Tādējādi, no pieteicējas sniegtajiem paskaidrojumiem, tostarp, ka ar Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* pārstāvi */pers. E/* pieteicējas amatpersona tikās klātienē Lietuvas elevatorā /adrese A/, tiesai nav saprotams, kas pieteicējai radīja pārliecību par Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* pārstāvja */pers. E/* pārstāvības tiesībām un spēju piegādāt nepieciešamo preču apjomu, kā arī par Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* tiesībām veikt saimniecisko darbību elevatorā (saņemt, uzglabāt, izsniegt preces), kas atrodas /adrese A/, tas ir, citā valstī, nevis Polijā, kur uzņēmums ir reģistrēts. Turklāt, ņemot vērā, ka tikšanās notika citā valstī - Lietuvā, daļēji demontētā elevatorā, kurā saimnieciskā darbība jau ilgāku laiku nenotiek.

Lai gan pieteicēja apgalvo, ka pārbaudījusi darījumu partneri, no lietā esošajiem dokumentiem un pieteicēja pieteikumā norādītā secināms, ka dokumentus par darījuma partnera pārstāvju pilnvarojumu pieteicēja pieprasījusi tikai pēc nodokļu audita veikšanas, 2018.gada 11.jūnijā. Turklāt, pieteicējas pārstāvji tiesas sēdē nevarēja izskaidrot, kāpēc dienestam iesniedza no Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* pieprasīto un saņemto amatpersonas /pers. AI/ un pilnvarotās personas /pers. K/ identitāti apliecinošu dokumentu kopijas (*lietas 1.sējuma 147.-154.lapa*), jo lietā nav strīda, ka darījumā Polijas uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o.* pārstāvēja */pers. E/*, nevis /pers. AI/ vai /pers. K/. Līdz ar to tiesai nav saprotams, kādā veidā tika pārbaudītas tieši */pers. E/* pārstāvības tiesības un spējas saistību izpildei, ņemot vērā strīda darījuma ievērojamo apjomu.

Attiecībā par iepērkamo graudu kvalitāti pieteicēja savā dienestam sniegtajā paskaidrojumā norāda, ka uz */pers. E/* norādīto adresi pieteicēja pēc precēm sūtīja transportu ar vadītāju /pers. H/, pēc kravas saņemšanas tika pārbaudīta preču kvalitāte un, tā kā nebija pretenziju par preču kvalitāti, tika veikta samaksa.

Savukārt sākotnēji dienestam sniegtajā paskaidrojumā pieteicējas amatpersona norādījusi, ka saņemto preču kvalitātei nebija nozīmes, turklāt par preču kvalitāti pieteicēja pārliecinājās, kad graudi tika realizēti pie izkraušanas Rīgas ostā. Savukārt pieteikumā tiesai pieteicēja norādījusi, ka prece tika piegādāta atbilstošas kvalitātes.

No minētā nav saprotams, vai un kādā veidā darījuma dalībnieki ir vienojušies par preces kvalitāti, kurā brīdī un kā pieteicēja pārbaudīja preču kvalitāti, kāda nozīme bija preču kvalitātei un kura konkrēti persona veica preču kvalitātes pārbaudi. Minētos apstākļus tiesas sēdē nevarēja loģiski izskaidrot arī pati pieteicēja. Pieteicēja, norādot, ka preču kvalitātei nebija nozīmes un preču kvalitātes sertifikāti netika prasīti, nespēja izskaidrot savu vieglprātīgo attieksmi par piegādājamo preču izcelsmi un kvalitāti, jo faktiski notikuša darījuma ietvaros, tiesas ieskatā, pieteicējai būtu būtiski zināt preces izcelsmi un noteikt konkrētas kvalitātes prasības, lai nodrošinātu tālākos realizācijas darījumu partnerus ar atbilstošu un kvalitatīvu preci.

Ņemot vērā iepriekš secināto, tiesa atzīst, ka pieteicēja nav sniegusi ticamu skaidrojumu, kāpēc nolēma preces iegādāties tieši no Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.*, kā pārliecinājās par */pers. E/* tiesībām pārstāvēt *Eurosit Sp.zo.o*. un tā vārdā veikt darījumu, kā arī par piegādāto preču kvalitātes atbilstību.

Minētais ļauj secināt, ka darījumi nav noformēti faktiski notikušas komercdarbības ietvaros, jo šāda rīcība (līgumu par preču piegādi, rakstveida pasūtījumu nenoformēšana) neatbilst normālai komercpraksei un rūpīgas saimniekošanas principiem. Turklāt pieteicējas amatpersonas paskaidrojumā norādītais, ka pasūtījumi veikti mutiski (ņemot vērā strīda dokumentos norādīto preces veidu, ievērojamo apjomu un vērtību), liecina, ka pieteicēja zināja par darījumu mākslīgo raksturu.

Tiesa atzīst, ka pieteicējas vispārīgais un nekonkrētais darījuma apstākļu izklāsts un pieteicējas sniegto paskaidrojumu savstarpējā neatbilstība un pretrunas dod pamatu apšaubīt darījuma faktisko norisi.

[10.2] Saskaņā ar CMR norādīto informāciju, kravu pārvadājumus nodrošināja SIA „GALLO".

SIA „GALLO" savā paskaidrojumā, kuru sagatavojusi pieteicējas amatpersona /pers. A/, kurš vienlaikus no 2016.gada 29.jūlija deklarēts kā SIA „GALLO" darba ņēmējs (*lietas 1.sējuma 138.lapa*), dienestam norāda, ka 2016.gada augustā SIA „GALLO" veica graudu transportēšanas pakalpojumus lielos apjomos. Sakarā ar palielināto darba apjomu graudaugu novākšanas sezonā un konstatētajām kļūdām iekšējās uzskaites sistēmā, uzņēmums konstatēja, ka nav izrakstījis rēķinu Polijas uzņēmumam *Eurosit Sp.zo.o.* par triju kravu transportēšanu maršrutā /adrese A/ - /adrese/,

Latvija, ar automašīnu Nr./reģistrācijas nummurs/, kuras vadītājs bija /pers. H/ - 2016.gada 9.augustā (divas zirņu kravas – 34,52 t un 33,78 t), 2016.gada 10.augustā (viena zirņu krava – 34,70 t). Kopējais pārvestais apjoms -103 tonnas zirņu, plānotā kopējā rēķina summa 309,00 *euro* (*lietas 1.sējuma 85.lapa*).

Savam paskaidrojumam SIA „GALLO" pievienojusi 2016.gada 9. un 10.augusta ceļazīmes bez numura, kuras aizpildījis /pers. H/ (*lietas 1.sējuma 86.-87.lapa*).

Izvērtējot minēto paskaidrojumu, tiesa secina, ka nav konstatējama SIA „GALLO" sadarbība ar Polijas uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o.* vai pieteicēju, kas būtu saistīta ar preču transportēšanu pieteicējai. Savukārt izvērtējot pievienotajās ceļazīmēs norādīto informāciju par nobraukto maršrutu un kilometriem, tiesa secina, ka tajās ir vispārīgi norādīts kravas pārvadājuma maršruts, piemēram Vilce – Lietuva – Vilce, nenorādot konkrētu adresi, nav atsauces uz degvielas iegādes dokumentiem (čeku numuri, datumi), vai citiem kravas pavaddokumentiem (rēķinu vai CMR), tās nav numurētas un līdz ar to arī iegrāmatotas. Līdz ar to ir apšaubāms ceļazīmju patiesums un līdz ar to preču piegādes fakts. Tādējādi tiesa atzīst, ka paskaidrojumam pievienoto ceļazīmju aizpildīšana veikta formāli, bet tajās norādītā informācija nav salīdzināma ar citiem grāmatvedības reģistriem un liedz identificēt konkrētā darījuma preču iekraušanas vietu, kā rezultātā nav identificējama strīdus darījuma norise. Proti, ceļazīmēs norādītā informācija nav pietiekama, lai apstiprinātu preču piegādes darījumus pieteicējai no Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.*

Vienlaikus šaubas par veiktajām preču piegādēm pieteicējai pastiprina arī fakts, ka SIA „GALLO" nevienam nav izrakstījusi rēķinus par minēto pakalpojumu (kravu pārvadājumu) sniegšanu, kas normālas komercdarbības ietvaros nav raksturīgi, jo katra uzņēmuma komercdarbība ir vērsta uz peļņas gūšanu.

[10.3] SIA „GALLO" autovadītājs /pers. H/, kurš CMR norādīts, kā transportlīdzekļa vadītājs, 2018.gada 16.marta paskaidrojumā dienestam apliecina, ka līdz 2016.gada aprīlim bija SIA „AgroWest Trade", bet no 2016.gada aprīļa - SIA „GALLO" darba ņēmējs (kravas transportlīdzekļa vadītājs). Vienlaikus /pers. H/ apliecina, ka veica kravu pārvadājumus maršrutā /adrese A/ - /adrese/, šķērsoja Žagares un Meitenes robežpunktus (ņemot vērā ceļa stāvokli), norādījumus par veicamajiem pārvadājumiem saņēma no brigadiera /pers. AK/, preču iekraušanas vietu atrada pēc kolēģu apraksta. /pers. H/ paskaidroja, ka pavaddokumentos (CMR) bija norādīta preces iekraušanas/izkraušanas adrese, adresē atradās neliels elevators, daudz torņu, kalte, neliels ofiss, kurā /pers. H/ saņēma pavaddokumentus (CMR). Preces atradās torņos, tās krāva ar traktoru, citreiz - no bunkura. /pers. H/ nezina, kam piederēja preču iekraušanā izmantotā tehnika. Preču pavaddokumentus parakstīja un izsniedza persona, kuras vārdu un uzvārdu /pers. H/ neatceras. Preču iekraušana aizņēma apmēram vienu stundu. Norādītajā maršrutā un preču iekraušanā patērētais laiks bija 2-3 stundas. /pers. H/ norāda, ka darba pienākumus SIA „AgroWest Trade" veica ar automobili *VOLVO* un puspiekabi *REISCH*, savukārt SIA „GALLO" darbu veica ar automobili *SCANIA* un puspiekabi *BODEX*. Puspiekabes kravnesība ir 35 tonnas, bet faktiskais kravas svars norādīts CMR. Tika aizpildītas maršruta lapas (*lietas 1.sējuma 89.-93.lapa*).

Tiesas sēdē /pers. H/ liecināja, ka ir sniedzis pakalpojumus pieteicējai kā transporta firma. Liecinieks paskaidroja, ka kopš 2016.gada jūlija beigām strādā par šoferi transporta firmā SIA „GALLO", kas pieteicējai sniedza pakalpojumus. Liecinieks kā transportlīdzekļa vadītājs ir sniedzis kravu pārvadājuma pakalpojumus pieteicējai. Liecinieks nevarēja atbildēt kādus konkrēti pakalpojumus sniedza – no kurienes, uz kurieni un cik bieži. Liecinieks apstiprināja, ka 2016.gadā veica pārvadājumus priekš pieteicējas, dažādas kravas/preces, piemēram graudaugus. Preces nogādāja uz pavaddokumentos norādīto adresi. Liecinieks liecināja, ka parasti augustā un septembrī ir ļoti daudz pārvadājumu un dienā var būt vairāki reisi. Ir pārvadājis arī zirņu kravu. Liecinieka vadītais transportlīdzeklis ir speciāli pielāgots birstošas kravas pārvadāšanai. Konkrētus pārvadājumus 2016.gada 9. un 10.augustā liecinieks neatcerējās. Liecinieks paskaidroja, ka SIA „GALLO" bija viens transportlīdzeklis, to liecinieks arī vadīja, mēneša beigās iespējams parādījās vēl kāds, bet liecinieks precīzi nezina. Liecinieks arī pašreiz strādā SIA „GALLO", uzņēmumā šobrīd ir vēl citi autovadītāji, kā bija 2016.gadā, liecinieks nevarēja pateikt. Liecinieks norādīja, ja CMR ir norādīts, ka liecinieks konkrēto pārvadājumu ir veicis, tad viņš to ir veicis. Liecinieks liecināja, ka uz Lietuvu bieži brauca pēc kravas. Par katras konkrētās kravas specifiku, daudzumu un piegādēm norādes dod brigadieris /pers. AK/. Šobrīd liecinieks brauc ar *SCANIA* automašīnu, bet 2016.gadā vienu sezonu, proti, līdz 2017.gada jūlijam, brauca ar *VOLVO* automašīnu. Liecinieks liecināja, ka pirms SIA „GALLO" strādāja par autovadītāju SIA „AgroWest Trade", bet šī uzņēmuma vadītāju vai amatpersonu nosaukt nevar. Liecinieks liecināja, ka persona, kas tiesas sēdē ir pieteicējas amatpersona, proti, /pers. A/, ir SIA „GALLO" īpašnieks, jo strādājot SIA „GALLO" bieži viņu satiek (*lietas 1.sējuma 236.-238.lapa*).

Izvērtējot /pers. H/ dienestam sniegto paskaidrojumu un tiesas sēdē sniegtās liecības, tiesa secina, ka liecinieks ar lielu pārliecību liecināja vienīgi par to, ka SIA „GALLO" ir sniegusi preču pārvadājumu pakalpojumus pieteicējai, bet nevienā brīdī neminēja, ka būtu sniegti pārvadājumu pakalpojumi kādam Polijas uzņēmumam. Tomēr kopumā tiesa secina, ka /pers. H/ sniedz vispārīgu, nekonkrētu, haotisku un izvairīgu informāciju, kas neapstiprina, ka zirņi tika vesti tieši no /adrese A/, jo pirmkārt, /pers. H/ norāda, ka SIA „GALLO" pārvadājums veica ar automašīnu *SCANIA*, savukārt CMR norādīts preču pārvadājumā izmantotais transportlīdzeklis *VOLVO*, otrkārt, lai gan /pers. H/ apstiprina preču (zirņu) vešanu no Lietuvas, taču /pers. H/ sniegtā informācija par preces atrašanās vietu (torņos), kraušanas apstākļiem (krāva ar traktoru), cita informācija par preces iekraušanas vietu (atradās elevators, torņi, kalte, ofiss, kurā saņēma un parakstīja dokumentus) ir pretrunā ar Lietuvas nodokļu administrācijas sniegto informāciju, ka adresē /adrese A/, atrodas sabrucis un daļēji demontēts graudu elevators, kurā kopš 2016.gada 1.jūlija nekāda saimnieciskā darbība nenotiek.

Tāpat /pers. H/ sniegtā informācija, ka viņš SIA „GALLO" darbu veica ar automobili *SCANIA* un puspiekabi *BODEX* ir pretrunā ar CMR norādīto pārvadājumos izmantoto automobili *VOLVO* un puspiekabi *REISCH*. Lai gan /pers. H/ vispārīgi apliecina kravu transportēšanu no Lietuvas uz Latviju, ņemot vērā konstatētās pretrunas /pers. H/ paskaidrojumā, kā arī tiesas sēdē sniegto nekonkrēto, izteikti izvairīgo, nepārliecināto un haotisko liecību, tiesa secina, ka strīdus preču pārvadājumi nenotika pieteicējas iesniegtajos darījuma dokumentos norādītajā kārtībā, proti, pastāv šaubas, ka strīdus prece – zirņi tika vesti tieši no /adrese A/, jo pirmkārt, /pers. H/ paskaidrojumā norāda, ka SIA „GALLO" pārvadājums veica ar automašīnu *SCANIA*, lai gan konkrētajā CMR pārvadājumam izmantotais transportlīdzeklis norādīts *VOLVO*, otrkārt, lai gan /pers. H/ vispārīgi apstiprina graudu, tostarp zirņu vešanu no Lietuvas, tomēr /pers. H/ zirņu iekraušanas vietas apraksts nesakrīt ar preces atrašanās vietu un ir pretrunā ar Lietuvas nodokļu administrācijas sniegto informāciju.

Tādējādi tiesa secina, ka /pers. H/ sniegtie paskaidrojumi un liecības neapstiprina pieteicējas strīdus darījumu un dod pamatu apšaubīt tā faktisko norisi.

[10.4] SIA „GALLO" valdes loceklis /pers. I/ (no 2016.gada 4.novembra) tiesas sēdē liecināja, ka ir pieteicējas amatpersonas /pers. A/ tēvs. SIA „GALLO" sniedz graudu pārvadājumu pakalpojumus, uzņēmumam ir desmit graudu pārvadāšanai pielāgoti transportlīdzekļi un desmit šoferi, galvenokārt pakalpojumus sniedz pieteicējai, graudus pārvadā uz Lietuvu. Pamatā strādā ar Lietuvas uzņēmumiem, kā arī ar Latvijas uzņēmumiem. Šoferi atbrauc uz elevatoru, tiek iekrauti graudi, kravas tiek aizvestas. Ir laboratorija, kas domāta graudu kvalitātes kontrolei. Tad atbilstoši līgumiem tiek sakomplektētas kravas un automašīnas nosūtītas uz ostu. Ar šiem līgumiem strādā pieteicēja. Pamatā graudu pārvadāšanas pakalpojumus SIA „GALLO" sniedz uzņēmumam SIA „AgroWest Trade", bet tiek sniegti pakalpojumi arī citiem uzņēmumiem. Ar SIA „AgroWest Grain" (pieteicēju) liecinieka uzņēmumam nav bijuši darījumi. Liecinieks liecināja, ka 2016.gadā uzņēmumā bija sešas līdz astoņas automašīnas un bieži pēc kravas brauca arī uz Lietuvu. Tika pārvadāti graudi, zirņi, rudzi, visas labības, kas tiek audzētas. Liecinieka uzņēmumam ir laboratorija un uzglabāšanas vieta, bet ar to vairāk nodarbojas liecinieka dēls. Lai gan liecinieks ir SIA „GALLO" amatpersona tikai no 2016.gada novembra, tomēr arī pirms tam ir darbojies šajā uzņēmumā un labi

pārzina visus darījumus. Liecinieks nešaubās, ka arī 2016.gada augustā visi pārvadājumi ir notikuši. Liecinieks apgalvoja, ka pārvadājumus tieši 2016.gada 9. un 10.augustā veica autovadītājs /pers. H/. Liecinieks par to visu zina, jo ir iepazinies ar uzņēmuma dokumentiem par attiecīgo laika periodu. Pirms kļūt par valdes locekli SIA „GALLO" lieciniekam jau piederēja visa uzņēmuma teritorija, bija noslēgts nomas līgums. Tas kopumā ir ģimenes uzņēmums. Arī SIA „GALLO" uz pilnvaras pamata vada liecinieka dēls /pers. A/. Liecinieks atkārtoti uzsvēra, ka SIA „AgroWest Trade" ir pamata sadarbības partneris, ja ir citi pakalpojumi, tad tie ir vienreizēji, pie nosacījuma, ja ir brīva automašīna un vadītājs, bet tas ir ļoti reti. SIA „AgroWest Trade" nodarbojas ar graudu pieņemšanu, uzglabāšanu, kvalitātes pārbaudi, šķirošanu atbilstoši kvalitātes kritērijiem. Tad graudus uzglabā, iekrauj un nogādā. Gadījumā, ja pieņem kravu, tad automašīna uzbrauc uz svariem, tur ir graudu atlase, paraudziņus nosūta uz laboratoriju. Tad notiek uzglabāšana atbilstoši kvalitātei (*lietas 1.sējuma 248.-250.lapa*).

Izvērtējot liecinieka liecības, tiesa secina, ka liecinieks ir sniedzis vispārīgu, nekonkrētu un haotisku informāciju gan par savu uzņēmumu, gan par pieteicējas darbību, gan par vēl citu uzņēmumu, turklāt, iespējams, lieciniekam jūk uzņēmumu nosaukumi, ņemot vērā to līdzību un darbības jomu. Līdz ar to, kā arī ievērojot, ka liecinieks strīdus laika periodā nebija SIA „GALLO" valdes loceklis, tiesa kritiski vērtē liecinieka sniegtās liecības un piešķir tām zemu ticamību.

[10.5] SIA „GALLO" bijusī valdes locekle (no 2013.gada 28.jūlija līdz 2016.gada 4.novembrim) /pers. J/ tiesas sēdē liecināja, ka SIA „GALLO" ir transporta pakalpojuma firma, 2016.gada otrajā pusē sniedza transporta pakalpojumus pieteicējai, augustā bija ļoti daudz pasūtījumu, tika pārvadāti graudaugi, bija arī pārvadājumi no Lietuvas. Pārsvarā tika sniegti pakalpojumi pieteicējai, vai 2016.gada augustā bija vēl kāds uzņēmums, kuram nodrošināja transporta pakalpojumus, lieciniece neatceras. Lieciniece liecināja, ka 2016.gada otrajā pusē uzņēmumam bija reģistrētas trīs automašīnas, katrai bija savs autovadītājs. Pamatā pārvadājumus veica no Lietuvas, Vilcē preci izkrāva, veica analīzes, vai arī izkrāva ostā. Lieciniece nevar pateikt, vai par pakalpojumu sniegšanu bija noslēgts līgums ar pieteicēju, bet par katru pārvadājumu bija izrakstīts atsevišķs rēķins, kurā bija norādīts, kas nosūtīja, kas saņēma un liecinieces transporta uzņēmums. Lieciniece liecināja, ka uzņēmumā pati, vai direktors /pers. A/ (liecinieces dēls) deva rīkojumus. Lieciniece nevar pateikt vai bija izsniegtas kādas pilnvaras. 2016.gadā uzņēmumā strādāja šoferis /pers. H/, bija arī šoferis /pers. AA/. Šoferi pildīja maršrutu lapas. 2016.gadā uzņēmums veica pārvadājumus ar *VOLVO* un *SCANIA* automašīnām. Lieciniece liecināja, ka *Žagarē*, Lietuvā, nav bijusi, bet ir bijusi Vilcē. Lieciniece precizēja, ka viņa saņēma pasūtījumus, no kurienes uz kurieni jāved prece, tad lieciniece sazinājās ar direktoru /pers. A/, viņam bija pilnvara un viņš vadīja visus pārvadājumus. Lieciniece viņam pilnībā uzticējās, viņš ir liecinieces dēls. /pers. A/ var detalizētāk pastāstīt par veiktajiem pārvadājumiem. Lieciniece norādīja, ka /pers. A/ darbojās uzņēmumā vairāk. Attiecībā uz saviem darba pienākumiem lieciniece norādīja, ka bieži atradās birojā, saņēma pieprasījuma lapas, sastādīja plānu, kurp sūtīt automašīnas, komunicēja ar šoferiem. Arī /pers. A/ darīja to pašu. Kopumā lieciniece kā valdes locekle tikai palīdzēja. Pārvadājumu pieteikumi tika saņemti elektroniskās vēstulēs, uzņēmumus, no kuriem tika saņemti pieteikumi, lieciniece nevar nosaukt. Lieciniece apstiprināja, ka pamatā pārvadājumus veica priekš pieteicējas, kuru vadīja liecinieces dēls /pers. A/. Dēls nosūtīja pieprasījumus un pats no rītiem nāca tos izskatīt (*lietas 2.sējuma 48.-49.lapa*).

SIA „GALLO" bijusī valdes locekle (no 2013.gada 3.jūlija līdz 2016.gada 4.novembrim) /pers. K/ tiesas sēdē liecināja, ka SIA „GALLO" ir transporta pakalpojuma firma, lieciniece kā valdes locekle deva rīkojumus, ar vairākiem uzņēmumiem ir slēgusi līgumus, nosaukumus nevar pateikt. Lieciniece liecināja, ka SIA „GALLO" veica daudz pārvadājumus vairākiem uzņēmumiem, tostarp arī priekš pieteicējas. Lieciniece liecināja, ka 2016.gadā uzņēmumam bija četras vai piecas automašīnas, viena no tām, vai varbūt trīs, bija *VOLVO* iespējams bija viena *SCANIA*, bet lieciniece par to nav pārliecināta, vai tas bija jau 2016.gadā. Uzņēmumā bija tik šoferu, cik bija automašīnu, bet bija arī citi darbinieki, kas palīdzēja birojā. Lieciniece nevar pateikt, cik bija darbinieku, kas palīdzēja birojā, jo SIA „GALLO" strādāja ne tikai tie darbinieki, kas skaitījās uzņēmumā, palīdzēja arī grāmatvede, bija daudz darbinieku. Lieciniece apstiprināja, ka bija arī daudz pārvadājumi uz Lietuvu un no Lietuvas. Lieciniece paskaidroja, ka uzņēmums saņēma pasūtījumus no cilvēkiem, kas zvanīja, vai kuriem bija nepieciešams transports. Pasūtījumus saņēma ne tikai telefoniski, bet informāciju sniedza arī paši šoferi, jo pārvadāšanas laikā viņi sazinās arī ar trešām personām, kuriem ir nepieciešami pārvadājumi, šoferi šo informāciju nodeva lieciniecei, tā arī radās pasūtījumi. Lieciniece skaidroja, ka birojā strādāja arī citi darbinieki no citām firmām, bija arī pieaicinātie darbinieki, piemēram, grāmatveži, kas visu laiku sēdēja uz vietas. Lieciniece norādīja, ka birojā bija gan SIA „GALLO", gan pieteicējas darbinieki, kopā trīs vai četri cilvēki, bet bija arī šoferi, kuri birojā neatradās. Lieciniece apstiprināja, ka SIA „GALLO" 2016.gadā strādāja šoferis /pers. H/. *Žagarē*, Lietuvā, kur notika graudu vai zirņu pārkraušana, lieciniece nav pati bijusi. Lieciniece nevarēja pateikt, vai bez pieteicējas vēl kādam citam uzņēmumam ir sniegti pārvadāšanas pakalpojumi, visam ir jābūt dokumentos. Vai SIA „GALLO" biroja adresē bez pieteicējas vēl kādam uzņēmumam bija birojs, lieciniece nevarēja pateikt, bet SIA „GALLO" un pieteicējai birojs atradās vienā telpā, bet vairākos kabinetos (*lietas 2.sējuma 49.-51.lapa*).

Izvērtējot SIA „GALLO" bijušo valdes locekļu sniegtās liecības, tiesa secina, ka viņu sniegtās liecības ir savstarpēji nesaskanīgas, proti, liecinieces nepieminēja viena otru, proti, ka abas bijušas valdes locekles, katra norādīja citu uzņēmumam reģistrēto automašīnu skaitu, atšķirīgus pasūtījumu saņemšanas un apstrādes veidus, kā arī liecinieces katra citādāk izskaidroja valdes locekļa darba pienākumu veikšanu birojā, jo viena lieciniece norādīja, ka uzņēmumā uz pilnvaras pamata faktiski darbojās /pers. A/, bet otra lieciniece /pers. A/ nemaz nepieminēja, kā arī nenorādīja, ka būtu kāda persona pilnvarota rīkoties uzņēmuma vārdā. Vienlaikus tiesa konstatē, ka liecinieces apstiprināja pakalpojumu sniegšanu pieteicējai, taču neviena no lieciniecēm neminēja kravu pārvadājuma pakalpojuma sniegšanu kādam Polijas uzņēmumam. Tāpat liecinieces norādīja, ka par katru veikto pārvadājumu nekavējoties tika sastādīt rēķins, kas ir pretrunā ar SIA „GALLO" dienestam sniegto paskaidrojumu, kuru sniedza /pers. A/.

Tādējādi tiesa secina, ka minētais ļauj apšaubīt konkrēto strīdus preču transportēšanu no Lietuvas uz Latviju, līdz ar to ir apšaubāma arī šo preču iegāde no rēķinā (Invoice) norādītās personas – Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* Turklāt apstāklis, ka paskaidrojumu SIA „GALLO" vārdā sniedzis /pers. A/, nevis uzņēmuma amatpersona /pers. I/, norāda, ka /pers. A/ pārzina visus darījuma apstākļus un bija saistīts arī ar konkrētā darījuma noformēšanu.

[10.6] Ņemot vērā, ka SIA „GALLO" bijusī amatpersona /pers. J/ ir pieteicējas amatpersonas /pers. A/ māte un patreizējā amatpersona /pers. I/ ir pieteicējas amatpersonas /pers. A/ tēvs, kā arī to, ka /pers. A/ kopš 2016.gada veic tehniskā direktora darba pienākumus SIA „GALLO", tiesa atzīst par pamatotu dienesta secinājumu, ka SIA „GALLO" un pieteicēja likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1.panta 18.punkta c) apakšpunkta izpratnē ir saistītas personas, proti, saistītas personas ir divas vai vairākas fiziskas vai juridiskas personas vai ar līgumu saistīta šādu personu grupa, vai šādu personu vai grupas pārstāvji, ja vairāk nekā 50 procenti no pamatkapitāla vai komercsabiedrības vai kooperatīvās sabiedrības daļu vērtības katrā no šīm divām vai vairākām komercsabiedrībām vai kooperatīvajām sabiedrībām pieder vai ar līgumu vai citādi ir nodrošināta izšķiroša ietekme šajās divās vai vairākās komercsabiedrībās vai kooperatīvajās sabiedrībās (ir balsu vairākums) vienai un tai pašai personai un šīs personas radiniekiem līdz trešajai pakāpei vai šīs personas laulātajam, vai ar šo personu svainībā esošiem līdz otrajai pakāpei.

[10.7] Tiesa no lietas materiāliem konstatē, ka pieteicēja iesniegusi starp */pers. E/* un Polijas uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o.* 2016.gada 4.jūlijā noformētu līgumu par pakalpojumu sniegšanu, saskaņā ar kuru */pers. E/* (izpildītājs) apņemas Polijas uzņēmumam *Eurosit Sp.zo.o.* (pasūtītājs) 2016.gada jūlijā-decembrī sniegt pakalpojumus, t.sk. pieņemt un nosūtīt kravas transportlīdzekļus ar precēm Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* klientiem norādītājās adresēs, kā arī parakstīt transportēšanas pavaddokumentus. Atbilstoši noformētajam līgumam Polijas uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o.* kā pasūtītāju uz statūtu pamata pārstāv /pers. K/ (*lietas 1.sējuma 163.-166.lapa*).

Pieteicēja iesniegusi arī 2016.gada 24.jūnijā Sanktpēterburgā noformētu pilnvaru, ar kuru Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* valdes

priekšsēdētāja /pers. AI/ pilnvaroja /pers. K/ pārstāvēt Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* intereses Polijas Republikas teritorijā tiesas, valsts, administratīvajās, komerciālajās un citās iestādēs visos jautājumos, kas saistīti Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* uzņēmējdarbību, tajā skaitā Polijas nodokļu inspekcijā, bankās, ar tiesībām saņemt nepieciešamās izziņas un dokumentus, sniegt Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* vārdā iesniegumus, iesniegt atskaites, sniegt ziņas par izmaiņām Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* sastāvā ierakstīšanai valsts reģistrā, iesniegt atskaites un deklarācijas, Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* vārdā Polijas bankās atvērt un aizvērt kontus, maksāt nepieciešamos nodokļus, nodevas, rīkoties ar bankas kontiem un uzņēmuma īpašumu, kā arī veikt visas darbības un formalitātes, kas saistītas ar šīm darbībām (*lietas 1.sējuma 155.-162.lapa*).

Pieteicēja uzskata, ka pilnvaras apjoms, kura izsniegta /pers. K/, paredz tiesības pārstāvēt Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* intereses komerciālajās un citās iestādēs visos jautājumos, kas saistīti ar Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* uzņēmējdarbību, tostarp ir tiesīga slēgt arī līgumus.

Savukārt dienesta ieskatā minētajā pilnvarā pilnvarojuma apjoms neparedz /pers. K/ veikt darbības, kas attiecas uz Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* saimniecisko darbību, proti, slēgt līgumus uzņēmuma saimnieciskās darbības vajadzībām.

Izvērtējot minētos dokumentus, tiesa secina, ka 2016.gada 4.jūlija līgumu par pakalpojumu sniegšanu ar */pers. E/* Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* vārdā noformēja /pers. K/, pamatojoties uz Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* statūtiem, kurus paraksta īpašnieks vai valde.

Savukārt no Polijas nodokļu administrācijas sniegtās informācijas (*lietas 1.sējuma 95.-105.lapa*) tiesa konstatē, ka Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* amatpersonas ir /pers. AI/ (*/pers. AI/*) un /pers. AV/ (*/pers. AV/*), savukārt /pers. K/ nav uzņēmuma valdē vai tā īpašniece.

Līdz ar to, izvērtējot 2016.gada 24.jūnijā noformētās pilnvaras un 2016.gada 4.jūlija līguma saturu un būtību, tiesa secina, ka /pers. K/ atbilstoši pilnvarai nebija tiesības slēgt līgumu par pakalpojumu sniegšanu ar */pers. E/*. Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst par pamatotu dienesta secinājumu, ka 2016.gada 4.jūlija līgums par pakalpojumu sniegšanu nevar būt par pierādījumu tam, ka */pers. E/* bija tiesīgs Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* vārdā veikt darījumus un parakstīt dokumentus.

Tiesa, ņemot vērā konstatēto, vienlaikus atzīst, ka lietā iesniegtā /pers. K/ vārdā parakstītā apstiprinājuma vēstule (*lietas 1.sējuma 188.-189.lapa*) nav atzīstama par pietiekamu pierādījumu, ka pieteicējai ziņi tiešām tika piegādāti no Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.*

[10.8] Vienlaikus no lietas materiāliem tiesa konstatē, ka Polijas nodokļu administrācija 2017.gada 3.augustā sniegusi atbildi uz dienesta informācijas pieprasījumu Nr.VAT_LV_016819_PL_5551Y17_20170522_G_RI_R par pieteicējas ziņu iegādes darījumu ar Polijas uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o.* 2016.gada 17.augustā (*lietas 1.sējuma 95.-105.lapa*).

Polijas nodokļu administrācija informē, ka saskaņā ar koriģēto atskaiti par 2016.gada augustu, uzņēmums deklarēja preču piegādi Latvijas nodokļu maksātājam 96098 PLN apmērā. Uzņēmumam *Eurosit Sp.zo.o.* tiek veikts nodokļu audits par 2016.gada jūliju-decembri, uzņēmums ar nodokļu administrāciju nesadarbojas un dokumentus neiesniedz. Turklāt par uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o.* interesējas reģionālā prokuratūra.

Izvērtējot minēto informāciju kopsakarā ar faktu, ka darījumā ar pieteicēju Polijas uzņēmumu pārstāvēja nevis reģistrētā amatpersona, bet persona, ar kuru noformēts līgums par pakalpojumu (kravas transportlīdzekļu pieņemšana un nosūtīšana, transportēšanas pavaddokumentu parakstīšana) sniegšanu, tiesa atzīst, ka minētais netieši norāda uz Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* nevēlēšanos atklāt darījuma faktiskās norises apstākļus. Tāpat Polijas nodokļu administrācijas sniegtā informācija, ka par Polijas uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o.* interesējas reģionālā prokuratūra, papildus rada šaubas par minētā uzņēmuma saimnieciskās darbības atbilstību realitātei.

[10.9] Tiesa konstatē, ka, apstrīdot sākotnējo lēmumu, pieteicēja dienestam iesniedza maksājumu dokumentus par 2016.gada septembri, oktobri un 2017.gada janvāri līdz martu, kuros norādīts, ka Polijas uzņēmums *Eurosit Sp.zo.o.* ir veicis naudas pārskaitījumus */pers. E/* „saskaņā ar līgumu 1602", bet uzņēmumam *UAB Žagares ūkis* saskaņā ar rēķiniem Nr.1016 un Nr.1017, faktūrrēķiniem Zu Nr.1003, Zu Nr.1004, Zu Nr.1010, Nr.1013, Nr.1014 (divas reizes), Nr.1015 (*lietas 1.sējuma 169.-187.lapa*).

Minētais līgums un rēķini dienestam, ne arī tiesai nav iesniegti, līdz ar to tiesa atzīst, ka norēķini nav identificējami. Turklāt naudas plūsmas nodrošināšana pati par sevi neapstiprina, ka Polijas uzņēmums *Eurosit Sp.zo.o.* 2016.gada augustā veica saimniecisko darbību, tostarp, strīda dokumentos norādītajā preču saņemšanas adresē izsniedza pieteicējai strīda preces.

[10.10] Tiesa */pers. E/* vairākkārt izsauca uz tiesas sēdēm sniegt liecības, tomēr viņš uz tiesas sēdēm neieradās, vienīgi telefoniski informēja tiesu, ka dzīvo Lietuvā, viņam ir jāstrādā un nav naudas līdzekļu, lai dotos uz Latviju (*lietas 2.sējuma 15.lapa*).

Pieteicējas darījuma partnera pārstāvja neierašanās uz tiesas sēdi pats par sevi nav pamats, lai atzītu, ka darījumi faktiski nav notikuši, tomēr tiesas ieskatā fakts, ka kāda persona ilgstošā laika periodā izvairās no kontakta ar nodokļu administrāciju un tiesu, netieši raksturo attieksmi pret normatīvajos aktos noteikto pienākumu izpildi, kā arī rada pamatotas šaubas par šo personu spēju veikt reālu saimniecisko darbību. Tiesa neatrod loģisku izskaidrojumu, kāpēc personai būtu jāizvairās no kontaktēšanās ar valsts iestādēm, ja tā ir reāli un godprātīgi veikusi saimniecisko darbību kādā uzņēmumā. Šāda rīcība rada pamatotas šaubas par darījumu ar pieteicēju faktisko norisi tādā veidā, kā tas atspoguļots strīdus darījuma dokumentos. Jo pretējā gadījumā būtu loģiski sagaidāms, ka tieši Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* pārstāvis, kas parakstījis it kā faktiski notikušu darījumu dokumentus (rēķinu un CMR), spētu sniegt objektīvu un vispusīgu informāciju par darījumu faktisko norisi.

[11] Apkopojot visu iepriekš konstatēto, tiesa secina, ka strīdus darījumā iesaistītās personas ir sniegušas vispārīgas, pretrunīgas un neskaidras ziņas par to, kā īsti ir noritējusi vienošanās par darījuma uzsākšanu un darījuma būtiskajiem apstākļiem, jo kā izriet no SIA „GALLO" bijušās amatpersonas /pers. J/ un patreizējās amatpersonas /pers. I/ sniegtajām liecībām, kā arī pašas pieteicējas amatpersonas sniegtajiem paskaidrojumiem, tad pieteicējas valdes loceklis /pers. A/ faktiski vadīja arī SIA „GALLO", taču arī pārvadātāja SIA „GALLO" iesniegtajās ceļazīmēs norādītā informācija nav salīdzināma un pārbaudāma, jo arī tā norādīta ļoti vispārīga.

Turklāt arī no Lietuvas un Polijas nodokļu administrācijām saņemtā informācija, kopsakarā ar pieteicējas un liecinieku sniegtajos paskaidrojumos un liecībās konstatētajām pretrunām, kā arī nesakritībām iesaistīto personu sniegtajās ziņās un pieteicējas iesniegtajos dokumentos, neapstiprina zinņu saņemšanu /adrese A/.

Ņemot vērā visu konstatēto un izdarītos secinājumus, tiesa atzīst, ka pieteicējas deklarētais darījumu partneris Polijas uzņēmums *Eurosit Sp.zo.o.* nevarēja nodrošināt rēķinā (Invoice) un pavadzīmēs (CMR) norādīto preču piegādi pieteicējai, jo nav konstatējama preču izcelsme vai iepriekšējā tiesiskā piederība darījumu partnerim un faktiska darījuma esības iespējamība.

Minētais fakts liecina par dokumentu formālu noformēšanu un saskaņotu darbību starp pieteicēju, SIA „GALLO" un Polijas uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o.*

Līdz ar to, kaut arī pieteicēja ir veikusi samaksu par strīdus darījumu un šo darījumu ir atspoguļojusi savos grāmatvedības reģistros, tiesa secina, ka darījums starp pieteicēju un Polijas uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o.* faktiski nav noticis, proti, zinņus nav piegādājusi rēķinā norādītā perona, bet formāli ir noformēti tikai darījuma attaisnojuma dokumenti.

Ievērojot minēto, tiesai jāpārbauda, vai ir pamats atzīt, ka pieteicēja ir iesaistījusies (tā zināja vai tai vajadzēja zināt, ka tā iesaistās) krāpšanā ar nodokļiem.

[12] Izvērtējot lietas apstākļus kopsakarā, tiesa secina, ka pieteicēja nevarēja nezināt, ka tā, slēdzot darījumu par zinņu iegādi ar Polijas uzņēmuma

Eurosit Sp.zo.o pilnvaroto pārstāvi */pers. E/*, iesaistās krāpšanā ar nodokļiem.

Atbilstoši Senāta praksei pieteicējas rīcības patiesos mērķus var atklāt tas, vai un kā tās rīcība atbilst izpratnei par normālu – komercdarbības jēgai atbilstošu – darījumu partneru izvēles un darījumu izpildes kontroles procesu. Komercdarbība pēc būtības ir tāda saimniekošana, kas vērsta uz peļņas gūšanu. Tā neapšaubāmi ietver saimniecisku apsvērumu izdarīšanu savas rīcības plānošanā, tostarp darījumu partneru izvēlē, lai izvērtētu un novērstu potenciālos ekonomiskos vai saimnieciskās darbības ilgtspējības riskus. Līdz ar to grūti izskaidrojamai vienaldzībai, vieglprātībai vai paviršībai, kas raksturo darījumu partnera izvēli vai citus ar darījumu saistītus apstākļus, var būt būtiska nozīme, noskaidrojot darījuma patieso raksturu. Atbilstoši tiesas līdzšinējai nostājai šādas attieksmes demonstrēšana uz izpildītāju var tikt vērtēta kritiski (sk. *Senāta 2015.gada 11.septembra lēmuma lietā Nr.SKA-522/2014 (A420506611) 12.punktu*). Persona, protams, nevar tikt sodīta vienīgi par nesaprātīgu risku, taču norādes, kas liek to atzīt par saimnieciskajai realitātei neatbilstošu, ir viens no vērā ņemamiem apsvērumiem, vērtējot personas lomu faktiskajai darījuma norisei neatbilstošu dokumentu noformēšanā (sk. *S e n ā t a 2019.gada 26.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-16/2019 (A420377013) 10.punktu ECLI:LV:AT:2019:0426.A420377013.2.S*).

Tiesa atzīst, ka pieteicēja nav sniegusi ticamu skaidrojumu, kāpēc nolēma preces iegādāties tieši no Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.*, turklāt, nevis no paša uzņēmuma, bet no pārstāvja, kas ir citas valsts - Lietuvas pilsonis.

No pieteicējas amatpersona paskaidrojumiem secināms, ka */pers. E/* sazinājās pa telefonu personīgi ar pieteicējas amatpersonu /pers. A/ un mutiski vienojās par graudu daudzumu, veidu, termiņu, cenu un piegādes vietu. Nav konstatējams, ka pieteicēja pirms darījumu noslēgšanas būtu pārliecinājusies par to, vai darījumu partnerim ir atbilstoša kompetence un kvalifikācija, un vai tas spēs nodrošināt attiecīgo pakalpojumu, proti, ja potenciālais darījuma partneris piedāvāja pakalpojumu, pieteicēja paļāvās, ka tas ir tiesīgs un arī spējīgs to veikt. Turklāt pieteicēja nespēja loģiski izskaidrot, kā tika pārbaudītas Lietuvas pilsoņa */pers. E/* tiesības pārstāvēt Polijas uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o.*

Šajā sakarā jānorāda, ka, pretēji pieteicējas uzskatam, nav pietiekami atsaukties vienīgi uz formālo datu par darījuma partneri pārbaudi, proti, tā reģistrēšanu komercreģistrā, pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistrā u.tml. Pieteicējai ir jāspēj sniegt skaidru darījuma un tā noslēgšanas apstākļu raksturojumu, tostarp jāspēj ticami paskaidrot darījuma partnera izvēli, īpaši ņemot vērā meklētā pakalpojuma specifisko raksturu un to, ka atbilstoši pieteicējas paskaidrojumiem attiecīgais darījuma partneris tai iepriekš nebija zināms (sk. *Senāta 2016.gada 20.oktobra sprieduma lietā Nr. SKA-223/2016 (A420573510) 8.punktu*).

Tiesa ņem vērā, ka pieteicēja jau pirms auditējamā perioda ilgstoši nodarbojas ar konkrēto saimniecisko darbību – graudaugu iepirkšanu, tāpēc ir pamats uzskatīt, ka pieteicējai attiecīgās jomas tirgus dalībnieki bija zināmi, jo pieteicēja jau iepriekš ir šāda veida preces iepirkusi. Vienlaikus apstāklis, vai darījuma partneris, ar kuru tiek slēgts darījums, vispār spēj piegādāt preci, ir cieši saistīts ar to, vai darījums būs veiksmīgs un vai pieteicēja spēs nodrošināt savu saimniecisko darbību, un atbilstoši izpildīs savas tālākās līgumsaistības. Tādējādi, slēdzot darījumu, būtu jāizrāda vismaz tik liela interese par darījumu partneri, lai rastos pārliecība par darījuma izdevīgumu un darījuma partnera uzticamību.

Tiesa ņem vērā, ka pieteicējas paskaidrojumi par rakstiska līguma noslēgšanu ar Polijas uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o.* ir pretrunīgi, no vienas puses apgalvojot, ka mutiski vienojās par graudu daudzumu, veidu, termiņu, cenu un piegādes vietu, no otras puses apgalvojot, ka līgums tika noslēgts rakstiski, tomēr vienlaikus nespējot to uzrādīt ne dienestam, ne arī tiesai. Pieteicējas amatpersonas vispārīgie un pretrunīgie paskaidrojumi, nesniedzot objektīvi pamatotu skaidrojumu par strīda darījuma norisi un apstākļiem, kā pieteicēja guva pārliecību par Polijas uzņēmuma *Eurosit Sp.zo.o.* spēju nodrošināt preču piegādi. Arī par darījuma norises apstākļiem pieteicējas paskaidrojumi ir vispārīgi un pretrunīgi, savukārt kā preču izsniegšanas vieta norādīta adrese, kurā Polijas uzņēmums *Eurosit Sp.zo.o.* saimniecisko darbību faktiski neveica, bet dokumentus ir parakstījusi persona – */pers. E/*, kuras tiesiska saistība ar Polijas uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o.* nav konstatējama.

Tādējādi, par to, ka pieteicēja zināja, ka piedalās dokumentu noformēšanā par faktiski nenotikušu darījumu, jo rakstiska līguma, kā arī preču pasūtīšanas kārtības neesība un noformētajā rēķinā (Invoice) un CMR norādītā vispārīgā informācija liedz identificēt darījuma apstākļus.

Tāpat lietā nav pierādījumu tam, ka tika veikta zirņu kvalitātes pārbaude pirms apstrīdētā darījuma veikšanas, lai gan no zirņu kvalitātes ir atkarīga zirņu cena. Arī preču transportētāja un saistītā uzņēmuma SIA „GALLO" amatpersonas un darba ņēmējs /pers. H/ sniedza vispārīgu un pretrunīgu informāciju par SIA „GALLO" sniegtajiem kravu pārvadājumu pakalpojumiem un rēķina neizrakstīšanu saistībā ar strīda preces (trīs kravu) transportēšanu, kā arī par preces izsniegšanu adresē, kurā Polijas uzņēmums *Eurosit Sp.zo.o.* saimniecisko darbību neveica.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka pieteicēja, reģistrējot savā grāmatvedības uzskaitē rēķinu par faktiski nenotikušu darījumu, apzinājās vai tai bija jāapzinās savas rīcības krāpniecisko raksturu, jo pieteicēja nevarēja nezināt, ka darījums faktiski nenotika.

[13] Ņemot vērā, ka darījums ar Polijas uzņēmumu *Eurosit Sp.zo.o.* faktiski nav noticis, bet ir noformēti tikai darījuma attaisnojuma dokumenti, tiesa secina, ka pieteicēja 2016.gada peļņas vai zaudējumu aprēķinā izmaksās iekļāva faktiski nenotikuša darījuma vērtību. Līdz ar to tiesa atzīst, ka dienests pamatoti 2016.gada peļņas vai zaudējumu aprēķinā par 22 506 *euro* (noapaļojot 22505,50 *euro*) samazināja pieteicējas deklarētās pārdotās produkcijas ražošanas izmaksas, kā arī pamatoti veica korekcijas pieteicējas UIN deklarācijā, atbilstoši likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 4.panta pirmās daļas nosacījumiem, un pamatoti palielināja apliekamo ienākumu par 22 506 *euro* un noteica papildu nomaksai budžetā UIN 3376 *euro*, kas ir 15 % no 22 506 *euro*.

[14] Uzņēmumu ienākuma nodokļa likuma (redakcijā, kas spēkā no 2018.gada 1.janvāra) 19.panta pirmā daļa noteic, ka par šā likuma pārkāpumiem, kā arī par likumā „Par grāmatvedību" un Latvijas Republikas normatīvajos aktos, kas attiecīgajam subjektam nosaka gada pārskata sagatavošanas kārtību, noteiktās grāmatvedības uzskaites pārkāpumiem, ja to rezultātā samazināta ar nodokli apliekamā bāze, tiek piemērota likumā „Par nodokļiem un nodevām" noteiktā atbildība par nodokļu pārkāpumiem, kā arī atbildība, kas paredzēta citos normatīvajos aktos, kas nosaka administratīvo un krimināło atbildību.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otrā daļa noteic, ka par nodokļu un nodevu maksājuma samaksas termiņa nokavējumu maksātājam tiek aprēķināta nokavējuma nauda - no laikā nenomaksātā pamatparāda 0,05 procenti par katru nokavēto dienu, ja konkrētā nodokļa likumā nav noteikti citi nokavējuma naudas apmēri.

Minētā likuma 32.panta pirmā daļa noteic, ka par nodokļu revīzijā (auditā) konstatēto nodokļu pārkāpumu, kura rezultātā ir samazināts budžetā iemaksājamā nodokļa apmērs, nodokļu administrācija nodokļu maksātājam papildus aprēķina un par labu budžetam piedzen samazināto nodokli un nokavējuma naudu par periodu no konkrētā nodokļa maksāšanas termiņa līdz nodokļu revīzijas (auditā) uzsākšanas dienai uzliek soda naudu.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta piektā daļa noteic, ka par šā panta pirmajā daļā minēto nodokļu pārkāpumu, ja budžetā iemaksājamā nodokļa samazinājums pārsniedz 15 procentus no deklarējamās nodokļa summas, vai par šā panta otrajā daļā minēto nodokļu pārkāpumu, ja no budžeta atmaksājamā nodokļa palielinājums pārsniedz 15 procentus no deklarētās pārmaksātās nodokļa summas, soda naudu uzliek 30 procentu apmērā no nedeklarētā budžetā iemaksājamā nodokļa apmēra vai no nepamatoti palielinātā no budžeta atmaksājamā nodokļa apmēra.

Ievērojot minētajās tiesību normās noteikto, tiesa atzīst, ka dienests pamatoti pieteicējai papildu aprēķināja soda naudu 1012,80 *euro* un nokavējuma naudu 101,28 *euro*.

Tā kā pieteicēja nav izdarījusi atkārtotu pārkāpumu, ir ievērojusi deklarāciju iesniegšanas termiņu un pieteicējai uz lēmuma par nodokļu audita rezultātiem brīdi nav nodokļu parādu, tiesa atzīst, ka dienests pamatoti piemēroja likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta septītās daļas nosacījumus, nosakot nomaksai budžetā UIN soda naudu 50 % apmērā no aprēķinātās, proti, 506,40 *euro*.

[15] Ņemot vērā iepriekš konstatēto, tiesa atzīst pārsūdzēto lēmumu par tiesisku un pamatotu, bet pieteicējas pieteikums līdz ar to ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.–251.pantu, 289.–291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „AGROWEST GRAIN" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2018.gada 7.augusta lēmuma Nr.30.2-22.13/3509 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese I.Petrovska